Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

►**B**

DIREKTIVA VIJEĆA 2001/110/EZ

od 20. prosinca 2001.

o medu

(SL L 10, 12.1.2002., str. 47)

Promijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►**M1**	Direktiva 2014/63/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014.	L 164	1	3.6.2014

▼B

DIREKTIVA VIJEĆA 2001/110/EZ

od 20. prosinca 2001.

o medu

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, posebno njegov članak 37.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ([2]),

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ([3]),

budući da:

(1) Određene vertikalne direktive koje se odnose na hranu treba pojednostavniti kako bi se uzeli u obzir samo bitni zahtjevi koje trebaju zadovoljavati proizvodi koje obuhvaćaju kako bi se ti proizvodi mogli slobodno kretati na unutarnjem tržištu, u skladu sa zaključcima Europskog vijeća održanog u Edinburghu 11. i 12. prosinca 1992., potvrđenima zaključcima Europskog vijeća u Bruxellesu 10. i 11. prosinca 1993.

(2) Direktiva Vijeća 74/409/EEZ od 22. srpnja 1974. o usklađivanju zakonodavstava država članica o medu ([4]) opravdana je činjenicom da bi razlike između nacionalnih zakona o definiciji meda, različitim vrstama meda i traženim karakteristikama meda mogle dovesti do uvjeta nepoštenog tržišnog natjecanja koje bi moglo zavarati potrošače i time imati izravan utjecaj na uspostavljanje i funkcioniranje zajedničkog tržišta.

(3) Direktivom 74/409/EEZ i njezinim naknadnim izmjenama posljedično su utvrđene definicije, utvrđene su različite vrste meda koje se mogu stavljati na tržište pod odgovarajućim nazivima, utvrđena su zajednička pravila o sastavu i određeni su osnovni podaci kod označivanja proizvoda s ciljem osiguranja slobodnog kretanja tih proizvoda unutar Zajednice.

(4) Radi jasnoće potrebno je preinačiti Direktivu 74/409/EEZ, kako bi se pravila o uvjetima proizvodnje i stavljanja na tržište meda učinila dostupnijima i uskladila s općim zakonodavstvom Zajednice o hrani, posebno sa zakonodavstvom o označivanju, kontaminantima i metodama analize.

([1]) SL C 231, 9.8.1996., str. 10.
([2]) SL C 279, 1.10.1999., str. 91.
([3]) SL C 56, 24.2.1997., str. 20.
([4]) SL L 221, 12.8.1974., str. 10. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Aktom o pristupanju Španjolske i Portugala iz 1985.

▼B

(5) Opća pravila o označivanju hrane utvrđena Direktivom 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) trebaju se primjenjivati podložno određenim uvjetima. S obzirom na blisku vezu između kvalitete meda i njegova podrijetla, neophodno je da bude dostupna potpuna informacija o tome kako potrošač ne bi bio zavaran u pogledu kvalitete proizvoda. Zbog posebnih interesa potrošača u pogledu zemljopisnih osobina meda i potpune transparentnosti u tom pogledu potrebno je da zemlja podrijetla meda u kojoj je prikupljen bude uključena u označivanje.

(6) Ne smije se uklanjati pelud ili drugi pojedinačni sastojci meda, osim ako je to neizbježno kad se uklanjaju organske ili anorganske strane tvari. Taj se proces može provoditi filtracijom. Ako takva filtracija uzrokuje uklanjanje značajne količine peludi, potrošač o tome mora biti ispravno informiran odgovarajućim navodom na oznaci.

(7) Medu čiji naziv uključuje navod o njegovom cvjetnom, biljnom, regionalnom, teritorijalnom ili topografskom podrijetlu ili posebnim kriterijima kvalitete ne smije se dodavati filtrirani med. S ciljem poboljšanja transparentnosti tržišta, označivanje filtriranog meda i pekarskog meda mora biti obvezno za svaku transakciju medom u rasutom stanju.

(8) Kao što je Komisija naglasila u svojoj komunikaciji Europskom parlamentu i Vijeću od 24. lipnja 1994. o europskom pčelarstvu, Komisija može usvojiti metode analize kako bi osigurala sukladnost s karakteristikama sastava i dodatne posebne izjave za sav med koji se stavlja na tržište Zajednice.

(9) Poželjno je voditi računa o radu postignutom na pripremi novog standarda Kodeksa za med, prilagođenom, kad je to primjereno, posebnim zahtjevima Zajednice.

(10) U skladu s načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti utvrđenih člankom 5. Ugovora, države članice ne mogu dostatno ostvariti cilj utvrđivanja zajedničkih definicija i pravila za dotične proizvode i usklađivanja odredaba s općim zakonodavstvom Zajednice o hrani, nego ga se, zbog prirode ove Direktive, može na bolji način ostvariti na razini Zajednice. Ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

([1]) SL L 109, 6.5.2000., str. 29.

▼B

(11) Potrebno je usvojiti mjere potrebne za primjenu ove Direktive u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ([1]).

(12) Kako bi se izbjeglo stvaranje novih prepreka slobodnom kretanju, države članice se trebaju suzdržati od usvajanja, za dotične proizvode, nacionalnih odredaba koje nisu predviđene ovom Direktivom,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Ova se Direktiva primjenjuje na proizvode definirane u Prilogu I. Ti proizvodi moraju udovoljavati zahtjevima postavljenima u Prilogu II.

Članak 2.

Direktiva 2000/13/EZ primjenjuje se na proizvode definirane u Prilogu I., podložno sljedećim uvjetima:

1. naziv „med” primjenjuje se samo za proizvod definiran u Prilogu I., točki 1., koji se mora označiti tim nazivom prilikom stavljanja na tržište;

2. nazivi proizvoda iz Priloga I., točaka 2. i 3., primjenjuju se samo za proizvode definirane u njima i koriste se u trgovini za njihovo označivanje. Ti se nazivi mogu zamijeniti nazivom „med”, osim u slučaju filtriranog meda, meda u saću, meda sa saćem ili meda s dijelovima saća i pekarskog meda.

   Međutim,

   a) u slučaju pekarskog meda, riječi „samo za kuhanje i pečenje” navode se na oznaci u blizini naziva proizvoda;

   b) osim u slučaju filtriranog meda i pekarskog meda, nazivi proizvoda mogu se dopuniti podacima koji se odnose na:

      — cvjetno ili biljno podrijetlo, ako proizvod u potpunosti ili većinom dolazi od navedenog izvora i posjeduje organoleptička, fizikalno-kemijska i mikroskopska svojstva tog izvora,

      — regionalno, teritorijalno ili topografsko podrijetlo, ako proizvod u cijelosti dolazi iz navedenog izvora,

      — posebne kriterije kakvoće;

([1]) SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

▼B

3. kada se pekarski med upotrebljava kao sastojak hrane, riječ „med” može se upotrebljavati u nazivu proizvoda složene hrane umjesto riječi „pekarski med”. Međutim, u popisu sastojaka navodi se naziv iz Priloga I., točke 3.;

4. ►M1 a) na oznaci meda obvezno je navođenje zemlje ili zemalja podrijetla u kojima je med sakupljen.

Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, ako med potječe iz više od jedne države članice ili treće zemlje, navođenje zemalja podrijetla može se zamijeniti jednim od sljedećeg, prema potrebi:

— „mješavina meda iz EU-a”,

— „mješavina meda koji nije iz EU-a”,

— „mješavina meda iz EU-a i meda koji nije iz EU-a”; ◄

b) Za potrebe Direktive 2000/13/EZ, a posebno njezinih članaka 13., 14., 16. i 17., pojedinosti koje treba navesti u skladu s podstavkom (a) smatraju se navodima u skladu s člankom 3. te Direktive;

▼M1

5. Pelud, s obzirom na to da je prirodni sastavni dio karakterističan za med, ne smatra se sastojkom, u smislu članka 2. stavka 2. točke (f) Uredbe (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]), proizvoda definiranih u Prilogu I. ovoj Direktivi.

▼B

Članak 3.

U slučaju filtriranog meda i pekarskog meda, na spremnicima, pretpakovinama i pratećoj dokumentaciji mora biti jasno naznačen puni naziv proizvoda, kako je navedeno u Prilogu I., točki 2. (b)(viii) i točki 3.

▼M1

Članak 4.

1. Za potrebe drugog stavka članka 9. ove Direktive, Komisija može, uzimajući u obzir međunarodne norme i tehnički napredak, provedbenim aktima koji su u skladu s člankom 7. i Uredbom (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]), utvrditi metode analize kako bi provjerila je li med sukladan s odredbama ove Direktive. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz

([1]) Uredba (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br. 608/2004 (SL L 304, 22.11.2011., str. 18.).

([2]) Uredba (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenom nadzoru koji se provodi radi provjere pridržavanja propisa o hrani i hrani za životinje te pravila o zdravlju i dobrobiti životinja (SL L 165, 30.4.2004., str. 1.).

▼M1

članka 7. stavka 2. ove Direktive. Do usvajanja takvih metoda, države članice, kad god je to moguće, koriste se međunarodno priznate validirane metode analize, kao što su metode odobrene u Codexu Alimentariusu kako bi provjerile sukladnost s odredbama ove Direktive.

2. Kako bi se osigurale poštene poslovne prakse i zaštitili interesi potrošača te omogućilo utvrđivanje relevantnih metoda analize, Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošene delegiranih akata, u skladu s člankom 6., za dopunu ove Direktive određivanjem kvantitativnih parametara koji se odnose na sljedeće:

(a) kriterij pojma „većinom” u pogledu cvjetnog ili biljnog podrijetla meda iz članka 2. stavka 2. točke (b) prve alineje; i

(b) najmanji sadržaj peludi u filtriranom medu nakon uklanjanja stranih anorganskih ili organskih tvari iz točke 2.(b) podtočke viii. Priloga I.

U tim delegiranim aktima Komisija predviđa odgovarajuće prijelazne mehanizme za proizvode koji se stavljaju na tržište prije datuma primjene tih delegiranih akata.

▼B

Članak 5.

Za proizvode definirane u Prilogu I., države članice ne usvajaju nacionalne odredbe koje nisu predviđene ovom Direktivom.

▼M1

Članak 6.

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata. dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 4. stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina od 23. lipnja 2014. Komisija izrađuje izvješće u pogledu delegiranja ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće mogu u svakom trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 4. stavka 2. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

▼M1

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 4. stavka 2. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 7.

1. Komisiji pomaže Stalni odbor za prehrambeni lanac i zdravlje životinja (‚Odbor') uspostavljen člankom 58. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]). Navedeni Odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]).

2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako Odbor ne donese nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. podstavak 3.Uredbe (EU) br. 182/2011.

▼B

Članak 8.

Direktiva 74/409/EEZ ovime se stavlja izvan snage s učinkom od 1. kolovoza 2003.

Upućivanja na Direktivu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.

Članak 9.

Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 1. kolovoza 2003. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Ove se mjere primjenjuju s ciljem:

— odobravanja stavljanja na tržište proizvoda definiranih u Prilogu I. ako su u skladu s definicijama i pravilima utvrđenim u ovoj Direktivi, s učinkom od 1. kolovoza 2003.,

— zabrane stavljanja na tržište proizvoda koji nisu u skladu s ovom Direktivom, s učinkom od 1. kolovoza 2004.

([1]) Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.).

([2]) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

▼B

Međutim, stavljanje na tržište proizvoda koji nisu u skladu s ovom Direktivom, ali su označeni prije 1. kolovoza 2004. u skladu s Direktivom 74/409/EEZ dopušta se do isteka zaliha.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine toga upućivanja određuju države članice.

Članak 10.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 11.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

▼B

PRILOG I.

NAZIVI, OPISI I DEFINICIJE PROIZVODA

1. Med je prirodna slatka tvar koju medonosne pčele (*Apis mellifera*) proizvode od nektara biljaka ili sekreta živih dijelova biljaka ili izlučevina kukaca koji sišu na živim dijelovima biljaka, koje pčele skupljaju, dodaju mu vlastite specifične tvari, pohranjuju, izdvajaju vodu i odlažu u stanice saća do sazrijevanja.

2. Osnovne vrste meda su kako slijedi:

(a) prema podrijetlu:

i. cvjetni ili nektarni med

Med dobiven od nektara biljaka;

ii. medljikovac ili medun

Med dobiven uglavnom od izlučevina kukaca (*Hemiptera*) koji sišu na živim dijelovima biljaka ili od sekreta živih dijelova biljaka;

(b) prema načinu proizvodnje i/ili prezentiranja:

iii. med u saću

Med kojeg skladište pčele u stanicama svježe izgrađenog saća bez legla ili u satnim osnovama izgrađenim isključivo od pčelinjeg voska, koji se prodaje u poklopljenom saću ili u sekcijama takvog saća;

iv. med sa saćem ili med s dijelovima saća

Med koji sadrži jedan ili više komada saća;

v. cijeđeni med

Med koji se dobiva ocjeđivanjem otklopljenog saća bez legla;

vi. vrcani med

Med dobiven vrcanjem (centrifugiranjem) otklopljenog saća bez legla;

vii. prešani med

Med dobiven prešanjem saća bez legla, sa ili bez korištenja umjerene temperature koja ne smije prijeći 45 °C;

viii. filtrirani med

Med dobiven na način koji tijekom uklanjanja stranih anorganskih ili organskih tvari dovodi do značajnog uklanjanja peludi.

▼B

3. pekarski med

Med pogodan za (a) korištenje u industriji ili kao sastojak u drugoj hrani koja se potom prerađuje i (b)može:

— imati strani okus ili miris, ili

— biti u stanju vrenja ili prevrio, ili

— biti pregrijan.

▼B

PRILOG II.

KRITERIJI SASTAVA MEDA

Med se uglavnom sastoji od različitih šećera, pretežno fruktoze i glukoze, kao i drugih tvari, kao što su organske kiseline, enzimi i krute čestice koje dospijevaju u med tijekom njegova nastajanja. Boja meda može varirati od gotovo bezbojne do tamnosmeđe. Med može biti tekuće ili viskozne konzistencije, djelomično ili potpuno kristaliziran. Aroma može varirati, ali mora potjecati od izvornog bilja.

Kada se stavlja na tržište kao med ili upotrebljava u bilo kojem proizvodu namijenjenom za konzumaciju, medu se ne smiju dodavati nikakvi sastojci, uključujući prehrambene aditive, niti bilo kakvi drugi dodaci. Med mora, koliko je to moguće, biti bez organskih i anorganskih tvari stranih njegovom sastavu. Uz iznimku proizvoda iz točke 3. Priloga I., ne smije imati strani okus ili miris, biti u stanju vrenja, imati umjetno izmijenjenu kiselost ili biti zagrijavan tako da prirodni enzimi budu uništeni ili u znatnoj mjeri inaktivirani.

▼M1

Ne dovodeći u pitanje Prilog I. točku 2. (b) podtočku viii., ni pelud ni drugi sastojak karakterističan za med ne smije se uklanjati, osim ako je to neizbježno pri uklanjanju stranih anorganskih ili organskih tvari.

▼B

Kad se stavlja na tržište kao med ili upotrebljava u bilo kojem proizvodu namijenjenom za konzumaciju, med mora udovoljavati sljedećim kriterijima sastava:

1. Količina šećera

1.1. Količina fruktoze i glukoze (zbroj)

— cvjetni med	najmanje 60 g/100 g
— medljikovac, mješavine mediljkovca i cvjetnog meda	najmanje 45 g/100 g

1.2. Količina saharoze

— općenito	najviše 5 g/100 g
— bagrem (*Robinia pseudoacacia*), lucerna (*Medicago sativa*), *Banksia menziesii*, slatkovina (*Hedysarum*), eukaliptus (*Eucalyptus camadulensis*), *Eucrypia lucida*, *Eucryphia milliganii*, agrumi	najviše 10 g/100 g
— lavanda (*Lavandula* spp.) boražina (*Borago officinalis*)	najviše 15 g/100 g

2. Količina vode

— općenito	najviše 20 %
— vrijesak (*Calluna*) i pekarski med općenito	najviše 23 %
— pekarski med od vrijesa (*Calluna*)	najviše 25 %

3. Količina tvari netopljivih u vodi

— općenito	najviše 0,1 g/100 g
— prešani med	najviše 0,5 g/100 g

▼B

4. Električna vodljivost

— vrste meda koje nisu dolje navedene i mješavine tih vrsta	najviše 0,8 mS/cm
— medljikovac i med od kestena i njihove mješavine, osim dolje navedenih vrsta	najmanje 0,8 mS/cm
— iznimke: planika (*Arbutus unedo*), vrijes (*Erica*), eukaliptus, lipa (*Tilia* spp.), vrijesak (*Calluna vulgaris*), manuka (*leptospermum*), čajevac (*Melaleuca* spp.)	

5. Slobodne kiseline

— općenito	najviše 50 mEq kiseline na 1 000 g
— pekarski med	najviše 80 mEq kiseline na 1 000 g

6. Aktivnost dijastaze i količina hidroksimetilfurfurala (HMF) određene nakon prerade i miješanja

(a) Aktivnost dijastaze (po Schadeu)

— općenito, osim pekarskog meda	najmanje 8
— vrste meda s niskom prirodnom količinom enzima (npr. medovi od citrusa) i količinom HMF ne većom od 15 mg/kg	najmanje 3

(b) HMF

— općenito, osim pekarskog meda	najviše 40 mg/kg (uzevši u obzir odredbe pod (a), druga alineja)
— medovi s označenim podrijetlom iz regija tropske klime i mješavine takvih medova	najviše 80 mg/kg